

Publicerad 2013-12-05 00:54 av queenia

Sista stunden

Dräpta är tårar

totalt urholkade

ögonhålor.

Tanken, ej längre

livnär, orden så

viktiga.

Tungan möter motstånd

i gommens torra

landskap.

Svalget sig vresigt

höjer, av klump så hård

nedsänks.

Andningen långsamt,

ohörbart, räknar in

sitt slut.

Lungorna häver sig

tungt, motståndet

ökar sakta.

Handen min sakta

trycker, blicken vacklar

i fasa.

Käken den fastnar på

vid gavel, när sista

luften går ur.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren queenia med Poeter.se id #34550 innehar upphovsrätten